

Dragica Macuka
POGLED SRCEM



Udruga slijepih Istarske županije Pula
Lions klub Pula

Pula, 2009.

NAKLADNIK
Udruga slijepih Istarske županije – Pula
ZA NAKLADNIKA
Zlatko Kuftić
UREDNIK
Ivan Zoričić
TEHNIČKI UREDNIK
Boris Ivezić
OBLIKOVANJE KORICA
Vera Kos Paliska, ak. slikarica
TISAK

Sva prava pridržana.

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Sveučilišna knjižnica u Puli
UDK 886. 2 – 1

Macuka, Dragica: Pogled srcem
Dragica Macuka
Udruga slijepih Istarske županije – Pula, 2009.
Str.: ; 21 cm
O autorici / prof. Đina Tončić – Fonović

SADRŽAJ

Posveta	7
Budi to što jesi.....	8
Budi uz mene	9
Draga moja mati.....	10
Govori tiše.....	11
Hvala	12
Izazov	13
Krhotine	14
Let	15
Na krilima vjetra	16
Poljubi me	17
Prvi susret.....	18
Put do moga srca	20
Voljenoj majci.....	22
Ti i ja	24
Pogledaj srcem	25
Proljeće i ti	27
Prvi snijeg	28
Samo ja.....	29
Sjećanja	30
Doba nježnosti.....	32
Snovi prohujale noći	33
Tebi	35
Vrime	36
Za njega.....	38
Ljubav se rađa	39
Đina Tončić – Fonović: O autorici.....	41

POSVETA

Spone prijateljstva i ljubavi
sačinjavaju čvrsto stegnute ruke
dok nam otkucaji srca govore
da se svi pretvorimo
u jedno veliko srce
pristupačno svima
i satkano od ljubavi.

BUDI ŠTO JESI

Ne bježi od pogleda mog,
Kao da ti do mene stalo nije.
Tvoje ozbiljno lice
Nek se što više smije.

Budi to što jesi,
Ne skidaj osmijeh s lica,
Uzor nek ti bude raspjevana ptica.

Kad jednom ljubav
U pratnji sa srećom
Pokuca ti na vrata,
Shvatit ćeš da ti donosi poklon
Vrjedniji od zlata.

Tada ga sakrij duboko u srce
I ne puštaj od sebe.

BUDI UZ MENE

Kad nešto zaboravim,
A nemam kome da se obratim,
Pomozi mi
Da se svega sjetim.

Budem li u gomili problema
Kad uz mene nikog nema,
Uz mene se nađi
I nestat će svaka sjena.

Osjetim li da sam sama
Kad spusti se tama,
Ostani uz mene
Da pobijedim strah.

Kad mislim se predam
I ništa mi se ne da,
Budi uz mene
Da snage mi daš.

DRAGA MOJA MATI

Draga moja mati
Čuda puta si znala pitati
Kako ću sama stati
I sve moći zdurati.

Rivala si kapiti
Da će tako biti
I da ću se s mukami u životu
Morati sama boriti.

Nimaj straha!
Sve će s namon u redu biti,
Ni tega na ten svitu
Ča žena kako ja
Ne more za se učiniti.

Iz dana u dan
Na te pensan
Pensajući kako će mi sve teže biti
Jer s namon nisi više ti.

GOVORI TIŠE

Odlučiš li progovoriti,
Govori tiše i pazi
Da ne probudiš usnulo srce
Unoseći nemir suvišnim riječima.

Pusti srce neka sanja
I u snovima sluša glas
Koji iz daljine zove
Da skupa ostvarimo snove.

Uspiješ li ga probuditi,
Učini to s mnogo nježnosti
Noseći u srcu pregršt ljubavi
I buket najljepšeg cvijeća
Jer se srce toga vječno sjeća.

HVALA

Upoznala sam mnoge ljude,
Vesele i pomalo čudne.
S osmijehom na licu,
Znali su reći i hvala.

Za sve što sam činila
I reći im znala
Bilo je njihovo srdačno hvala.

Znali su da i meni pomoći treba,
Svima sam bila zahvalna do neba.
Velika hvala,
Bila je moja nagrada mala
Svima što su pomoći željeli,
A nisu pitati htjeli.

Dovoljno je bila pružena ruka,
Prepreka za mene više nije bilo,
Učinilo mi se da mi se to sve snilo.

IZAZOV

Budi izazov mojim snovima,
zvijezda vodilja mojim mislima,
putokaz nepoznatom putniku,
utjeha nemirnom srcu
koje pokušava usnuti spokojan san.

Izazovi sreću među ljudima
i ljubav u njihovim srcima.
Bez svađe i lažne nade
nek se osmijeh na licu nađe
svima što tragaju za srećom.

Zaboravi što je zloba, srdžba i bijes.
Osmijeh na licu vrati,
u moja sjećanja svrati
da ti mogu reći hvala za sve što za mene činio si ti.

KRHOTINE

Pazi kuda gaziš
kad budeš nespretno hodao
ulicama moga grada
žureći da što prije stigneš
do željenog cilja.

Odustani gaziti moje srce.
Od njega će nastati krhotine
Koje će biti teško sastaviti
kao da se ništa desilo nije.

Naideš li na njegove krhotine
sjeti se da je kucalo za tebe.
Želim
da shvatiš da je srce
lomljivo i ranjivo.

LET

Došao je sa svitanjem jutra
U pratnji proljetnog sunca.
Otkucaji moga srca
Šaptali su mi
Da s tobom dolazi ljubav.

U očima se pojavio sjaj,
Osmijeh mi je ozario lice,
Željela sam poletjeti
U pratnji raspjevane ptice.

Ptico, poleti visoko
Nek što duže se čuje
Tvoj veseli poj!

NA KRILIMA VJETRA

Otputovat ću na krilima vjetra
I tako obići svijet.
Tada lakše ću shvatiti
Da život je lijep.

Zaboravit ću svoje muke
I životne probleme.
U mom srcu neće biti mjesta
Za nikakve dileme.

Do tebe ću dolutati
Kada mi sve dosadi
I rado se s tobom sjećati
Dana kad bili smo mladi.

Zajedno ćemo utonuti
U najdublje snove
I nestrpljivo pričekati
Da ljubav nas k sebi pozove.

POLJUBI ME

Poljubi me posljednji put
I snagom svoga tijela
Zaštiti moj skut.
Svojim vrelim usnama
Zagrij usne moje
Nek sve to osjeti i tijelo tvoje.

Poljubi me još koji put,
Ali ne reci zbogom
Jer će tijelo moje
Još više čeznuti za tobom.

Otiđi tiho, bez riječi,
Ne ostavljaj nikakav trag.
Veseli poj ptica nek ti kaže
Koliko bio si mi drag.

Pokušaj sretan biti
Ja suze neću liti,
Već ću i poželjeti sreću
I od svoje veću.

PRVI SUSRET

Kad srela sam te prvi put,
Shvatila sam da sreća ne mijenja ćud,
Da sunce se i meni smije
I moj smiješak na licu razotkrije.

Želio si da tajna budem ti ja,
Da sunce samo za nas sja
Da sretnoš me još koji put.
U noći nek zvijezde obasjavaju put
Kad budemo hrlili k sreći.

Bio si ostvarenje moga sna.
Želja da opet sretnem te ja
Kriila se duboko u meni
Da put me što prije odvede k tebi.

S tobom lijepo mi je bilo.
Često mi se snilo
Da kraj tebe sam ja,
Željo moja beskrajna.

Kad sam se probudila,
Kraj moga jastuka nije te bilo.
Tek tada postajem svjesna
Da rađa se novi dan
I da sve bio je samo san.

PUT DO MOGA SRCA

Jednom kad izda te vrijeme
I ljudi što vjerno koračaju s njime,
Put do moga srca nađi
I ne žali za vremenom tim.

Kad budemo se slučajno sreli,
Ne pravi se da ne znaš ništa o meni,
Već rukom mi mahni
Kao da pozdrav mi šalješ
Jer jedino tako
Hrabrosti mi daješ.

Ponestane li ti elana,
Osjetiš li da te srce slama,
Pokucaj na vrata pa ih otvori
I pokušaj do moga srca doprijeti
Uvijek ćeš u njemu prijatelja naći.

Pruži mi ruku
I krenimo u najbližu luku
Gdje brod nas čeka
Da s nama otplovi,
Čekaju nas neostvareni snovi.

VOLJENOJ MAJCI

Bila si hrabra žena
Znala si podnositi bol.
Meni preostaje
Da se divim hrabrosti toj.

Snagom svoje volje
Prkosila si boli.
Iako više nisi sa mnom
Moje te srce još više voli.

Teško mi je što nisi uz mene
Jer osjećam da još te trebam.
Srce i suze mi govore
Da tuzi se predati ne dam.

Sve je to jače od mene
Snage nemam da se borim,
Želji da budeš uz mene
Ne mogu da odolim.

Spokoj neka u tvojoj duši vlada

Život bez patnje i boli

Neka ti se ostvari sada.

TI I JA

Osvanuo je još jedan dan
Naoko sličan ostalima.
S prozora se čuje balada
Zaljubljenima i osamljenima.

Tada postala sam svjedok tvojim snovima.
Ti i ja – dva neshvaćena bića
Postali smo svima ista priča.
Ti i ja – dvoje što bezbrižno se vole
Razne priče lako se prebole.

Ti i ja – svjedoci jedne ljubavi,
Patnje i boli.
Još dugo će srce da voli
I kuca za nas dvoje
Kao što ptica u letu
Veselu pjesmu poje.

POGLEDAJ SRCEM

Ne dozvoli mislima da lutaju
Jer se ne razlikuješ od drugih
Već ponosno digni glavu
I pokaži svoju pravu stranu.

Srce nek ti vodič bude
S njim u pratnji kreni među ljude.
Dozvoli da srce umjesto tebe gleda
i nikom s puta skrenuti te ne da.

S njim sigurniji ćeš biti
Kad u nevolji se nađeš.
Nemoj suze liti,
Srce će ti jedini prijatelj biti
Njemu se možeš povjeriti.

Ne uspiješ li se snaći,
Srcu se obrati,
Srce će sve to lakše znati.

Ako ti se netko sviđi,
Srce sve to vidi
Crvenilo će se na licu pojaviti.
Ne možeš mu ništa zatajiti.

PROLJEĆE I TI

Dolazazi proljeća uz cvrkut ptice,
Sunce mi obasjava lice.
Zvonki glas iz daljine
Iz sna me prene
I u nepoznato krene.

Zamišljeno gledam u daljinu
Ne bih li saznala čiji je glas
Dopro do moga srca
U pratnji sunca.

To bio si ti,
Ali nisi htio da čujem ti glas,
Da vide nas
U pratnji ptica
I ozarena lica.

Sklopi oči
I ove noći
Pokušaj doći
Do srca moga.

PRVI SNIJEG

Čujte, djeco, sa svih strana
Bijeli se livada i poljana.
Pao je prvi snijeg
Prekrio je cijeli brijeg.

Prekrio je grad i selo
Gdje god pogledaš, sve je bijelo.
Posvuda se čuje dječja galama
Veselju nema kraja.

Brzo, djeco, dođite svi
Dok se snijeg ne rastopi
Snješka ćemo napraviti
I on će se s nama veseliti.

U pratnji sunca
Snijega će nestati.
Draga djeco, nemojte za snijegom tugovati.
Sljedeće zime ponovo će se pojaviti
I svu djecu obradovati.

SAMO JA

Ja sam samo ja
I nitko više,
Nisam poput pjesnikinje
Koja lijepo piše.

Ja ljudsko sam biće
Koje ima potrebu da diše i viče,
Nikoga uvrijediti neće
Ako potraži pregršt ljubavi i sreće.

Stoga poštovanja molim
Takvoj kušnji nitko ne odoli,
Posebno ne onaj tko ljude voli
Nepravdu i poniženje
Teško preboli.

Zaboravi tugu i bol
I osmijeh na lice vrati.
U veselju i radosti
Lakše prolaze sati.

SJEĆANJA

Trag u pijesku doveo me do tvoga srca.

U pratnji sunca

Uspjela sam pronaći put

Kojim bezbrižno koračaš kroz život.

Nestrpljivo gledaš na sat

Kao da želiš zaustaviti vrijeme,

Stavljaš ruku na tjeme

Čudeći se što nosi životno breme.

Za mene bio si princ,

A ja tebi uspavana princeza.

Ma što ljudi govorili o sreći,

Bio si moja jedina teza.

U srcu samo za te mjesta ima,

U pjesmi moja si jedina rima,

Kad te uspoređujem s morem,
Nalazim se u društvu oseka i plima.
Morski valovi udaraju o hridi.
Igru tih valova
Jedino veselo srce može da vidi.

DOBA NJEŽNOSTI

Razmišljam o lutki na koncu
Što se neprekidno okreće
Ne bi li shvatila što se to zbiva
Oko svega što je okružuje.

Poput djeteta koje traži zaštitu
U majčinom krilu
Bojeći se da bude odvojeno od nje
Pokušavam se vratiti
U doba nježnosti
Brzinom svjetlosti.

Doba nježnosti
Možda već je davno prošlo,
A možda nikad nije ni došlo.

Ostaje mi jedino nada
Da ću ju jednom negdje sresti
Na nekoj dalekoj cesti
I učinit ću sve
Da se ne odvajam od nje.

SNOVI PROHUJALE NOĆI

Onda kad sam te srela,
Shvatila sam da možda to nisam smjela.
Osjećala sam da svijet na dlanu
Nemir u srcu
Kao da dodirnut ću zvijezde s neba
I imat sve što srce mi treba.

Bili su to samo snovi
Koje snivamo svi
I radujemo se svemu
Kao onda ja i ti.

Tad zaborav pokuca na vrata
I šapne da su to snovi od lažnoga zlata
Koji se pretvaraju u mjehuriće
I daruju nam smrknuto lice.

Prava sreća osmijeh na lice vraća
I oku daje poseban sjaj
Stoga se u noć sa mnom vrati
Dok zvijezde ne najave
Još poneki tužni kraj.

Čvrsto zagrljeni
I s rukom u ruci
Polako kući ćemo poći
I skupa se radovati
Još jednoj prohujaloj noći.

TEBI

Poklonit ću ti cvijeće iz svoga vrta.
Molim te, zalijevaj ga
Da ne uvene poput moje ljubavi.

Uputit ću ti pogled
Iz kojeg se može vidjeti
Sve ono što nisam ti stigla reći
Dok sam imala sreću
Uživati u pogledu tvom.

Zaboravit ću ružna sjećanja
I živjeti od danas do sutra
Da lakše sustignem poklonjeno mi vrijeme.

Poklonila sam ti srce,
Posljednji osmijeh s moga lica.
Otkucaji moga srca
Govore mi da si postao jedini mu gost.

VRIME

Kamo študijamo
I samo naše pensamo
Kako da će se vrime frmati
I da više neće rivati u mot se levati.

Vajk nikamo tečemo
I pensamo da se ča prije nazad tornamo
Kako da moramo na normu delati
Sve ča smo napensali ne rivamo finuti.

Strah nas je na ljude pensati,
S ljudi kušeljati
I pomanje hoditi
Kako da će nan niki ništo učiniti.

Nimajmo straha!
Vrime nas neće same puštiti,
Vrime mora naprid hoditi
Da moremo bez škrbi biti.

Da znamo ure juštati,
Tako nećemo zaspati.
Na delu ćemo na vrime biti,
Poke dela na vrime doma hoditi.

Kadi nas fameje čekaju
I na nas pensaju
Kako smo na delu padali
Kuntenti da smo se živi i zdravi doma tornali.

ZA NJEGA

(16. listopada 2001.)

Nepregledna prostranstva

Oku nedostupna

Za njega ću proći.

Miljama može biti daleko

Do njega ću doći.

Tragove u pijesku će prikriti,

Bore na licu će sakriti,

Masku na lice staviti,

Grimase praviti,

Nitko ga neće prepoznati-

Ipak ću ga naći

Ma gdje bio.

LJUBAV SE RAĐA

Dvije čarobne riječi: Volim te
Teško je reći
Kad srce svladaju osjećaji.

Osmijeh na licu
Sreća u srcu
Kad ljubav srcem zavlada
Sve dok ne umre i posljednja nada
Radujemo se ljubavi toj.

Kad ljubav se rađa,
Svakim danom sve je slađa.
Ako se iskreno voli,
Srce sve može da preboli.

Ljubav će svima u pohode doći
U bilo koje doba dana i noći.
Nikog neće zaobići
Ma gdje bili, ona će nas naći.

Ne bježimo od ljubavi
Pokušajmo joj prijatelj biti
Jedino je tako nećemo izgubiti
Jer će se u srcima kriti
I vječno s nama živjeti.

O autorici

Dragica Macuka rođena je 12. listopada 1958. godine u Puli, a živi u malom istarskom selu Pinezići, nedaleko od Marčane. Mada slijepa od rođenja i s tjelesnim oštećenjem kao posljedicom cerebralne paralize, završila je redovnu osnovnu školu bez većih poteškoća. Radila je kao telefonistica od 1980. do 2003. godine u Stambenom poduzeću u Puli odakle odlazi u mirovinu.

Dragica je članica Udruge slijepih Istarske županije od 1979. godine. I danas živi u Pinezićima baveći se uglavnom literaturom; mnogo čita, a još više piše. Glavna joj je preokupacija poezija koju stvara od djetinjstva. Svojim je stihovima ispunila mnoge bilježnice, čiji bi se sadržaj mogao pretočiti u nekoliko zbirki. Ova zbirka sadrži stihove po izboru prof. Ivana Zoričića, a objelodanjena je u tiskanom i u audio formatu.

Mišljenje o vrijednosti stihova dat će stručnjaci, ali i sami čitatelji. Slijepi Istre žele autorici puno uspjehu u daljnjem stvaranju.

Prof. Đina Tončić – Fonović